

Φωτεινή Κατσιμίρη

Η Τσίκι
στο κατάλευκο
νησί

Εικονογράφηση:
Χρύσα Γκανούδη

FYLATOS PUBLISHING

Copyright για την ελληνική έκδοση
Φωτεινή Κατσιμίρη

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2022

Συγγραφέας: ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΤΣΙΜΙΡΗ

Εικονογράφος: Χρύσα Γκανούδη

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing

Γραφιστική επιμέλεια & επιμέλεια εξωφύλλου: Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, του συγγραφέα, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και του συγγραφέα σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail: contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-141-0

Φωτεινή Κατσιμίρη

Η Τσίκι
στο κατάλευκο
νησί

Εικονογράφηση:
Χρύσα Γκανούδη

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXII

Στην Ηλέκτρα, τον Μιχάλη
και τη Χριστίνα

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα κατάλευκο νησί του απέραντου πελάγους, πολύ κοντά στην παραλία «Σανκλαυτηκαμία», ζούσε μία μικρή κατσικούλα η Τσίκι μαζί με τον αδελφό της Μπίλι και τη μαμά της Νάνυ.

Η Τσίκι και ο Μπίλι ήταν δίδυμα και έμοιαζαν σαν δυο σταγόνες σοκολατούχο γάλα. Μαζί με τις μύγες ξεχώριζαν στο κατάλευκο νησί, με το σοκολατί τους χρώμα και την οριζόντια κόρη μέσα στα στρογγυλά, σχεδόν κόκκινα μάτια τους. Η φύση τα προίκισε έτσι, ώστε να προειδοποιούν όσους τα αντικρίζουν.

Απαγορευόταν, βλέπετε, να τα κοιτάξει κάποιος κατάματα, γιατί διαφορετικά κινδύνευε να τα αγαπήσει με την πρώτη ματιά!

Όλοι ήξεραν τα δύο κατσικάκια στο κατάλευκο νησί. Τα αγαπούσαν μάλιστα πολύ, γιατί όταν γεννήθηκαν, τα κοιτάζαν, κατά λάθος, με τόση περιέργεια που στο τέλος η αγάπη που ένιωθαν γι' αυτά ήταν απέραντη σαν το πέλαγος! Τα υπόλοιπα κατσικάκια, που ζούσαν στο νησί, είχαν άσπρο τρίχωμα και κανείς δεν έπαιρνε είδηση όταν εξαφανιζόταν κάποιο από αυτά. Σαν αφηρημένη ζωγραφιά ήταν!